

LUKÁCS EVANGÉLIUMA

11.

Jézus isteni és emberi oldala tökéletes egyensúlyban volt, és itt ismét emberi oldalát láthatjuk, ahogy imádsággal kezdi a fejezetet.

Történt egyszer, hogy valahol imádkozott, és mikor befejezte, így szólt hozzá egyik tanítványa: „Uram, taníts minket imádkozni, mint ahogy János is tanította a tanítványait.”

„Gyakorlat teszi a mestert,” és ez az imádságra is vonatkozik. A tanítványokhoz hasonlóan, mindannyiunknak nagy szükségünk van arra, hogy megtanuljunk hatékonyabban imádkozni. Jézus egy példát vagy modellt tár elénk, melynek nem az a célja, hogy fejből és szóról szóra mondogassuk mindennap. Ez a modell az ima alapszerkezetét tartalmazza.

Ő pedig ezt mondta nekik: *„Amikor imádkoztok, ezt mondjátok: Atyánk, szenteltessék meg a te neved.*

Az ima mindig a kapcsolatteremtéssel kezdődik. Ha nincs megalapozott kapcsolat, akkor az imának nincs alapja. Az Atya füle mindig nyitott a gyermekei kiáltására. Ha az Istennel való kapcsolatod olyan, hogy Atyádnak szólíthatod Őt, akkor részedről megtörtént a hatékony ima megalapozása. Ha viszont nincs meg ez a kapcsolat, akkor az ima értelmét veszíti. Ha nem vagy Isten gyermeke, akkor Isten csak egyetlen imát kíván tőled hallani: „Istenem, légy irgalmas hozzám, bűnöshöz”. Ez teremti meg a kapcsolatot, és megnyitja számodra a lehetőséget az imára.

„Szenteltessék meg a te neved,” - Isten nevének megadja a megfelelő tiszteletet. Isten neve a héberben egy igét jelöl, amelynek a jelentése: az eljövendő. Nem tudjuk pontosan, hogy mi volt az eredeti kiejtése: egyesek szerint Jehova, mások szerint Jáhve, de a Szentírásban csak a mássalhangzók szerepelnek: YHVH. A magánhangzók hiányoznak, és legtöbbször a Jáhve kiejtést tartják valószínűnek.

Isten nevének jelentése azért fontos, mert abban Isten mindazt ki akarja fejezni, aki számodra lenni akar. Ő akar szükségleteid betöltője lenni, ezért a Jáhve-t szóösszetételekben is használták, például: Az ÚR (Jáhve) a mi Igazságunk, az ÚR a mi Gyógyítónk, az ÚR a mi Megtartónk, stb. Az imával kapcsolatban nagyon fontos megérteni, hogy Isten azzá akar válni számodra, akire neked éppen szükséged van.

Számomra az egyetlen tiszteletre méltó név az ÚR neve. Nem szeretem a Charles Smith „tiszteletes” megszólítást. Amikor egy-egy hozzám érkező levél megszólításában ezt olvasom, tudom, hogy az író egyáltalán nem ismer engem.

Az imánk célja nem a saját akaratunk teljesülése, hanem az, hogy Isten akaratát betöltsük. Az ima Isten akaratával, Isten vágyával kezdődik, amelyet eljuttat a szívünkbe, és amelyet tulajdonképpen Hozzá juttatunk vissza az imádság által. Tragikus, hogy sokan úgy imádkoznak, mintha az ima célja saját akaratuk teljesítése lenne: „Istenem, ezt és ezt akarom, és elvárom, hogy Te megtegyed mindezt”. Az ima nem az ember, hanem Isten akaratáról szól, ezért az első kérés az ima során:

Jöjjön el a te országod.

Isten akaratának teljesüléséért kell imádkoznunk. De vajon nem adott-e Jézus tágan értelmezhető ígéreteket az imára vonatkozóan? Nem mondta-e, hogy „*amit csak kértek majd az én nevemben, megteszem, hogy dicsőíttessék az Atya a Fiúban?*“ Vagy „*mindazt, amit imádságban hittél kértek, megkapjátok?*“ De igen, ezeket mondta. De kivel beszélt, amikor ezeket mondta? A sokasággal vagy a tanítványaival? Minden esetben a tanítványaihoz szólt. Mit jelent tanítványnak lenni? „*Ha valaki én utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel a keresztyét, és kövessen engem.*“ Kinek mondta hát, hogy amit csak kértek, megteszem? Azoknak a tanítványoknak, akik megtagadták önmagukat, felvették a keresztyüket, és Őt követték. Ezért az imáik is az önmegtagadás fényében fognak elhangzani, miközben Isten céljainak teljesüléséért fognak imádkozni.

Az ima célja sohasem volt az ember akaratának teljesülése, hanem az az eszköz, amelyen keresztül Isten szándékai teljesülnek itt a földön. A föld Isten ellen lázzad és a sátán hatalmában van, ezért az ő akarata teljesül a földön. A sátán a trónján ülve uralkodik a föld felett. Isten szándéka az, hogy a földet újra a saját uralma alá hajtsa, és erre a munkára a hozzá hűséges embereket használja.

A harc célja a föld feletti uralom. Mi, akik alárendeltük magunkat Istennek, hatalmat kaptunk arra, hogy az imán keresztül növeljük Isten királyságának területét a földön - elhozva szeretetét, kegyelmét, erejét és hatalmát a körülöttünk levők életébe. Ezért küldött ide Isten titeket is. Ha mással foglalkoztok, Isten szempontjából csak az időtöket pocsékoljátok, mert mindannyiukat életével terve és célja van: az Ő országának terjeszkedése a földön.

Manapság olyan evangelisták működnek, akik ezt az imát a következőképpen változtatnák meg: „*Jöjjön el az én országom, legyen meg az én akaratom itt a földön és a mennyben is*“ – de Jézus nem ezt imádkozta. Mennyi önzés található az imáinkban, mennyi imát mondanak az emberek saját nyereségükért és saját tulajdonuk növeléséért, olyan dolgokért, amelyek mérhetetlenül rontják életük minőségét az Úrban.

Jézus ezen a ponton tovább lép, és személyes kéréseket tárja fel imájában. Ezeknek is megvan a megfelelő helye, de a megfelelő sorrend fontos:

A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk naponként.

„Istenem, adj elegendő kenyeret a jövő évre,“ mondanánk szívesen. Isten viszont naponta adja a kenyerünket, hogy állandóan Benne bízzunk. Gyakran Isten csak annyit ad, amennyi mára elegendő. Nem kellene aggódnunk azért, ha nincs elegendő kenyerünk holnapra. Az Úr azt mondta, hogy „*ne aggódj a holnapért, mert elég minden napnak a maga baja*“. Isten ma gondoskodott rólunk: holnap is fog ... holnapután is ... meg azután is. Nincs okunk aggodalomra.

És bocsásd meg a mi bűneinket, mert mi is megbocsátunk minden ellenünk vétkezőnek.

Jézus szerint, akkor fognak megbocsáttatni a bűneink, ha mi is megbocsátunk másoknak. A megbocsátás a valódi megtérés egyik ismertetőjele, ugyanakkor az egyik legfontosabb dolog az idegeink egészsége szempontjából. Sokan kerülnek különböző intézményekbe, ahová a keserűség és a megbocsátás hiánya juttatta őket. Rendkívül fontos, hogy megbocsátó személy

legyé! Fontos, hogy Istent kérjük, hogy bocsásson meg nekünk, de ugyanolyan fontos, hogy mi magunk is megbocsássunk másoknak.

És ne vigy minket kísértésbe.“

Ez hát az ima modellje: alapja a kapcsolat, célja Isten országának eljövetele és az Ő akarata, végül pedig a saját szükségleteink.

Azután így szólt hozzájuk: „Ki az közületek, akinek van egy barátja, és elmegy hozzá éjfélkor, és ezt mondja neki: Barátom, adj nekem kölcsön három kenyeret, mert útról érkezett egy barátom, és nincs mit elébe tegyek; - és az így válaszolna belülről: Ne zaklass engem, az ajtó már be van zárva, és velem együtt gyermekeim is ágyban vannak; nem kelhetek fel, hogy adjak neked!

Ennek megértésében sokat segíthet, ha egy kis betekintést nyerünk az akkori közel-keleti kultúrába, ahol a vendéglátás az egyik legalapvetőbb és legfontosabb társadalmi követelménynek számított. Amikor vendégek léptek a házadba, akkor vendéglátóként mindig köteles voltál megvendéglélni őket.

Abban az időben egész család egy kis szobában lakott. Amikor este lefeküdtek a földre kiterített matracokra, akkor mindenki összebújt egy helyre, hogy egymást melegítsék. A szoba egyik sarkában égett a tűz, és gyakran az állatok is bent éjszakáztak a házban.

Miután mindenki lefeküdt, valaki kopogott az ajtón. Ha az ajtót bezárták, akkor igen nagy udvariatlanság volt ezen kopogni, mert a csukott ajtó azt jelentette, hogy „ne zavarj!” Amikor reggel felkeltek, akkor kitárták az ajtót, és az emberek szabadon ki- és besétálhattak, de az esti ajtócsukás azt jelentette, hogy már ágyba bújtál. Mivel az egész család szorosan összebújva aludt, ha valaki felkelt, akkor mindenki felébredt, az állatok hangos lármát csaptak, általános felfordulás keretében.

Jézus történetében az illető házában éjfélkor már az egész család alszik. Valaki kopog az ajtón, hogy adjanak neki kenyeret, mert vendégei érkeznek. Ő is kellemetlen helyzetben volt, mert ha nem tudott enni adni a vendégeinek, az szintén nagy udvariatlanságnak számított. A házigazda viszont azt mondta, hogy menjen el, ne zavarja őket.

Mondom nektek, ha nem is kelne fel, és nem is adna neki azért, mert barátja, tolakodása miatt fel fog kelni, és megadja neki, amire szüksége van.”

Az eredeti szövegben a „tolakodás“ görög szó folyamatos, szemtelen kopogást jelent: addig el nem megy, amíg meg nem kapja a kenyeret, még ha mindenkit fel is ébreszt. Ezért a gazda inkább felkel és odaadja neki a kenyeret. A barátságra hivatkozva talán nem engedne a kérésnek, de a tolakodó magatartás miatt már igen.

Jézus ezt a történetet képletesen alkalmazza az imával kapcsolatban. Fontos megjegyezni azonban, hogy Jézus gyakran ellentéteket hozott fel példának. A kopogó ember az, aki imádkozik: kéri, hogy betöltsen a szükséglete, egészen addig kopog kitartóan, amíg megkapja, amit akar. Vajon ez azt jelenti, hogy addig kell imádkozzunk, amíg Isten megunja, végül beadja a derekát, és megadja amit akarunk? NEM! Ez egy ellentét!

Ha egy ember megtesz valamit a másik kitartása miatt, mennyivel inkább fog Isten adni annak, akit szeret. Az emberek esetében lehet, hogy kitartásra van szükség, de Istennel szemben nem, mert Isten tudja, hogy mire van nekünk szükségünk.

Egy másik példát is mond Jézus erre:

Melyik apa az közületek, aki fiának kígyót ad, amikor az halat kér tőle, vagy amikor tojást kér, skorpiót ad neki?

Ha tehát ti gonosz létetekre tudtok gyermekeiteknek jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad mennyei Atyátok Szentlelket azoknak, akik kérik tőle?"

Itt is ellentéttel mutatja be Jézus, hogy Isten mennyivel inkább megadja nekünk, amit kérünk, mint az emberek. Jézus tehát nem párhuzamot von ezen példáiban, hanem egy ellentétes példával húzza alá mondandóját.

„Én is azt mondom nektek: kérjétek, és adatik, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyitattik nektek.

Mert mindaz, aki kér, kap; aki keres, talál; és aki zörget, annak megnyitattik.

Jakab azt írja, hogy azért nincs semmink, mert nem kérünk. És ez így igaz! Az emberek hajlamosak a kétségbeesésre: „Nem tudom, hogy mit csináljak...” Imádkoztál? „Nem.” Hát azért vagy bajban, mert nem kérsz. Jakab szerint az is lehetséges, hogy *„ha kéritek is, nem kapjátok meg, mert rosszul kéritek: csupán élvezeteitekre akarjátok azt eltékozolni.”* Az a baj, hogy a saját akaratumkat akarjuk érvényesíteni az imáink során, vagy csak a saját élvezeteinket tartjuk szem előtt.

Az ima tehát kérés, kopogás. Az ígéret pedig úgy hangzik, hogy megkapod, amit kérsz. Az is lehet, hogy nem azt kapod meg, amit kértél, mert sokszor Isten valami jobbat akar adni. Gyakran tagadó válasza sokkal jobb, mintha igennel válaszolna, de azt csak később tudjuk meg. Sírtam, és toporzékoltam a „nem” miatt, de egyszer aztán érkezett a nap, amikor megértettem, és hálát adtam Istennek. Mennyire örültem, hogy nem adta meg azt, amit valamikor kértem Tőle! Mekkora bajba kerültem volna, ha „igen”-nel válaszolt volna.

Ha tehát ti gonosz létetekre tudtok gyermekeiteknek jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad mennyei Atyátok Szentlelket azoknak, akik kérik tőle?"

Elegem van az Istennel kapcsolatos mesékből, amikor valaki azt kérte, hogy töltsen be Szentlélekkel, és ehelyett démonok hatása alá került. Ez pont az ellentéte annak, amit Jézus mondott - hiszen ezek azt állítják, hogy a mi mennyei Atyánk gonosz, és amikor halat kérünk Tőle, akkor kígyót ad nekünk. Ez nem így van! Ez istenkáromlás!

A Biblia azt írja, hogy Isten örömmel ad jó ajándékokat a gyermekeinek. Hallottam már olyan kijelentéseket, hogy „Vigyázz, hogy miként nyitod meg magad Isten előtt, mert sosem tudhatod, hogy mi történhet veled”. Istenkáromló szavak ezek, mert Isten valódi természetét kérdőjelezi meg.

Egyetlen pillanatig sem tartok semmitől, amit Isten adni akar nekem, és mindig nyitott szeretnék lenni Isten előtt. Az egyetlen félelmem az, hogy megtörténhet, hogy nem leszek nyitott arra, amit az életemmel tenni akar, vagy adni akar nekem. Nem félek attól, hogy Isten bolondot fog belőlem csinálni, mert erre saját magam is képes vagyok. Inkább attól tartok, hogy becsukom az

ajtót Isten előtt, és nem fogja tudni megtenni az életében azt, amit akar - mégpedig a hitetlenségem miatt. Teljesen nyitott szeretnék lenni, mindent meg szeretnék kapni, amit Isten adni akar nekem, mert mindenre szükségem van abból, amit adni akar nekem. Nem akarok egyetlen ajtót sem becsukni előtte, mert tudom, hogy Atyám szeret engem és akarata a legjobb számomra.

Egyszer azután egy néma ördögöt űzött ki, és amikor kiment az ördög, megszólalt a néma.

Egyáltalán nem értek egyet azokkal, akik démonokat látnak minden betegség mögött. Vannak olyanok, akik túlzásba esnek - ez nagyon veszélyes terület. Elismerem, hogy vannak démonok és hatalmas erejük van, képesek beköltözni egy emberi testbe, és beteggé tenni azt. De a test különböző részeinek betegsége nem jelenti mindig azt, hogy démonok uralkodnak abban a testben.

Ebben az esetben viszont a démon az ember beszédfunkcióját vette uralma alá, és amint az ördög kiment, a néma megszólalt.

A sokaság pedig elcsodálkozott.

Néhányan közülük azonban így szóltak: „Belzebubnak, az ördögök fejedelmének segítségével űzi ki az ördögöket.”

Mások pedig kísértették, és mennyei jelt követeltek tőle.

Ő azonban ismerve gondolataikat, ezt mondta nekik: „Minden ország, amely meghasonlik önmagával, elpusztul, és ház házra omlik.

Ha a Sátán is meghasonlik önmagával, miképpen maradhat fenn az országa? Ti azt mondjátok, hogy én Belzebub segítségével űzöm ki az ördögöket.

De ha én Belzebub segítségével űzöm ki az ördögöket, a ti fiaitok kinek a segítségével űzik ki azokat? Ezért ők lesznek a bíráitok.

Jozefusz szerint a zsidóknak még Salamon idejéből származó démonkiűzési szertartásaik voltak. Salamon, a maga bölcsességében, bizonyos füveket ill. szertartásokat elkülönített démonűzés céljából. Jozefusz szerint Jézus idejében is voltak olyanok, akik ezek segítségével végezték a démonok kiűzését. Jézus bizonyára rájuk utal itt, amikor felteszi a kérdést, hogy a fiaik kinek a segítségével űzik ki az ördögöket.

Ha viszont én Isten ujjával űzöm ki az ördögöket, akkor bizony érkezett hozzátok az Isten országa.

Jézus csak annyit kért tőlük, hogy használják a józan eszüket. Jézus is ezt tette, és ezt kéri tőlük is, hiszen egy meglehetősen nevetséges kijelentés hangzott el. Hiszen, ha Belzebub segítségével űzi ki az ördögöket, akkor a sátán királysága meghasonlott önmagával, el fog pusztulni, és ennek örülniük kellene. De nem erről van szó! Jézus Isten erejével űzi ki a démonokat, és ezzel arra utal, hogy érkezett hozzájuk Isten országa.

Amikor az erős fegyveres őrzi a maga palotáját, biztonságban van a vagyona.

De ha nála erősebb tör ellene, és legyőzi őt, akkor elveszi fegyverzetét, amelyben bízott, és szétosztja a zsákmányt.

Egy nagyon fontos tanulságot vonhatunk le az imával kapcsolatban. Az erős ember a sátán, aki fegyverrel őrzi a palotáját, de Istennek hála, mi megtámadhatjuk a sátán uralmát, ha annak a

nevében jövünk, aki erősebb nála: Jézus Krisztus nevében. Az Ő neve el tudja pusztítani azt az erődítményt, amelyet a sátán oly sokak életében felépített.

Csak csodálkozom azon a hatalmon, amelyet sátán az emberek élete fölött gyakorolni tud. Láttam olyan embereket, akiknek az életét annyira uralta, hogy megfosztotta őket a józan eszűktől is. Teljesen kiszámíthatatlanok a lelki dolgokkal kapcsolatban, és amikor hallgatjuk őket, és megfigyeljük szokásaikat, akkor a sátán olyan nagymértékű hatalmát látjuk bennük, hogy önkéntelenül is azt mondjuk: ez az ember menthetetlen.

Ez csak azért van, mert annyira elvakulunk a sátán erejétől, hogy elfelejtjük, hogy van Valaki, aki erősebb nála. A Biblia azt mondja, hogy *„nagyobb az, aki bennetek van, mint az, aki a világban van“*. Isten azért helyezett minket ide, hogy Jézus nevében használjuk ezt a hatalmat és erőt azáltal, hogy tönkretesszük a sátán munkáját. Megkötözzük erejét a körülöttünk levő emberek életében, megszabadítva őket a sátán fogságából, lehetőséget adva nekik, hogy ismét saját maguk dönthessenek a Jézus Krisztussal való kapcsolatukról.

A sátán fegyverzete elpusztított, mert Jézus Krisztus nevében hatalmunk és erőnk van felette, és ezt a hatalmat használni kell.

Aki nincs velem, ellenem van, és aki nem gyűjt velem, tékozol.”

Nincs semleges terület. Mit gondolsz Krisztusról? „Nem is tudom ... azt hiszem, jó ember volt, és elég jó filozófus is.“ Vele vagy? „Nem, inkább semleges maradok.“ Nem lehetsz semleges, mert Ő azt mondta, hogy ha nem vagy vele, akkor ellene vagy, ha nem gyűjtesz, akkor tékozolsz. Jézus radikális volt, és egy radikalist illetően nem maradhatsz semleges – döntened kell! Ha nem vagy vele, akkor ellene vagy.

Miután Jézus kiűzte ezt a démont, egy kis leckét adott a démonokkal kapcsolatban:

„Amikor a tisztátalan lélek kimegy az emberből, víz nélküli helyeken bolyong nyugalmat keresve, és amikor nem talál, akkor így szól: Visszatérek házamba, ahonnan kijöttem.

Ebből arra következtethetünk, hogy amikor a démonok nem lakoznak egy testben, akkor nyugtalanul keresnek egyet, hogy abba beköltözhessenek. Nyilván vannak olyan körülmények, amelyek megnyitják az emberi testet a démonok előtt, és vannak más körülmények, amelyek megakadályozzák, hogy a démon az ember testébe költözzön. Ez az akadály az ember akarata.

Nem hiszem, hogy a démon beköltözhet egy ember testébe az ember akarata ellenére, függetlenül attól, hogy az ember ujjászületett-e vagy sem. Az emberek azonban gyakran okkultizmussal kezdenek foglalkozni, a spiritizmus olyan területére tévedve, ahol nyitottá válnak a démonok számára. Ez akkor is megtörténhet, ha azt szeretnéd, hogy ezek a szellemek misztikus módon irányítsák a sorsodat.

Ezek a szellemek vonzónak tűnnek, mert belőlük sokan ihletet nyernek érdekes detektív történetek megírására, vagy hírnevet hozhatnak. Az embereket nagyon érdeklí szellemvilág. Nagyon komolyan figyelmeztetek: hatalmas veszélyeket tartogat ez a világ, mert megnyílhattok a démonok előtt. Azt viszont vegyétek tudomásul, hogy a ti akaratotok nélkül ez nem történhet meg, mert Isten tiszteletben tartja az ember szabad akaratát, és ehhez a sátánnak is tartania kell magát.

Évekkel ezelőtt eljött hozzám egy halálra rémült fiatalember. Dave Hunt néven mutatkozott be. Átadott nekem egy újságot - a Time magazin egyik példányát - amely a szervezett bűnözéssel foglalkozott, és amelyet én már korábban olvastam. A sztori Lucky Luciano-ról szólt, és mellette egy kis cikk, amelynek címe a Titokzatos Ember – Dave Hunt, aki Lucky Luciano segítőtársa.

Ez a fiatalember elmondta nekem a történetét. Gyerekkorában nagyon lenyűgözte őt az erő és a hatalom, és 19 éves korában elhatározta, hogy mindenáron hatalomra fog szert tenni. A társadalmat megfigyelve rájött, hogy az egyik legnagyobb hatalom a maffia, amely még a törvényhozásnál is nagyobb erő volt, mert megvásárolta magának még a kormány vezetőit is.

Abban az időben Lucky Luciano volt a világ leghatalmasabb embere. A hatalomvágy miatt elhatározta, hogy bármi áron közel fog kerülni hozzá, hogy eltanulja tőle a hatalom titkát. Sikerült is neki, és ő lett Lucky Luciano állandó segédje, aki mindenhova elkísérhette őt. Élvezte a hatalmat, a pénzt, az emberek és körülmények fölötti uralmat.

Aztán elkezdte tanulmányozni Hitler uralkodását, és rájött, hogy Hitler volt minden idők egyik leghatalmasabb embere. Megtudta, hogy Hitlert a Fehér Mágia emberei irányították, akik okkult tudományokkal foglalkoztak, és folyamatosan démoni erőkkel voltak kapcsolatban. Eldöntötte, hogy elmegy Peruba - ahová Hitler bukása után ezek az emberek visszavonultak - megkeresi őket, és eltanulja tőlük hatalmuk titkait.

Elment Peruba, megtalálta a Fehér Urakat, és elkezdte tanulmányozni a Fehér Mágiát. Egy nap szállodai szobájában ülve ismételtette a szellemidézés módjait, és egyszer csak azt érezte, hogy egy szellem van a szobában. A szellem kezdett beköltözni a testébe, de valahogy rájött, hogy ha ez az erő belé költözik, akkor már többé nem lesz a maga ura, hanem a szellem szolgájává fog válni.

Nagyon megrémült. Aztán eszébe jutott valami - annak ellenére, hogy csak ritkán ment el gyerekkorában a vasárnapi iskolába - és elkezdett kiabálni: „Jézus, Jézus, segíts Jézus!”. Tudta, hogy ha ez a szellem átveszi felette az irányítást, akkor ő elveszett. Azonnal összepakolt, taxiba ült, és a repülőtérrre ment. A legelső géppel elutazott Peruból, visszajutott Texasba, ahol egy motelben szállt meg.

Annyira megrémült, hogy senkinek sem szólt a történetéről, és senkit sem hívott fel, hogy ne tudják, hogy hol van. Közben ott ült a motelszobában, teljes zavarodottságban, egyszer csak megszólalt a telefon. A fickó a nevéen szólította, és egy kódolt üzenetet mondott a telefonba. Tudta, hogy a Fehér Urak kódolt nyelven beszélgettek egymás között, és megpróbálta megfejteni az üzenetet.

Már majdnem megfejtette, de volt egy rész, aminek nem emlékezett a megfejtésére. Ott ült a szobájában, és arra gondolt, hogy bárcsak emlékezne erre a részre, mert akkor meg tudná fejteni az üzenetet, amikor ismét csengett a telefon. A fickó ezt mondta a telefonba: „Az üzenetnek az a része amire nem emlékszel a következő...” Dave belekiáltott a kagylóba: „Várj csak egy pillanatra! Ki vagy te?” A fickó ezt válaszolta: „Ember, nem tudom, hogy mi folyik itt, de ti nagyon furcsák vagytok. A motel egyik öre vagyok, és egy öregember idejött, adott nekem 100 dollárt, hogy elmondjam neked ezt az üzenetet.” „Hogy nézett ki az öreg?” – kérdezte Dave. Az ör leírása pontosan ráillett arra a Fehér Mágiás öregre, aki Peruban tanította. „Aztán néhány perc múlva visszajött, adott még 100 dollárt, hogy hívjalak fel, és mondjam el neked az üzenetnek azt a részét, amire nem emlékeztél.”

A fiatalember ott ült az irodámban, és láthatóan remegett a félelemtől, és azt mondta: „Ezek mindehová követnek, nem tudok tőlük szabadulni, nem engednek el, mert túlságosan belebonyolódtam ebbe a dologba. Itt is itt vannak, és tudják, hogy mi történik ebben az irodában.” „Igen Dave, tudom, hogy itt vannak.” – válaszoltam. „De soha többé nem fognak követni, miután innen elmész.”

A Biblia alapján hatalmat gyakoroltunk a sötétség ezen erői fölött, a Fehér Mágia urai fölött, mert a sátánnál erősebb lakozik bennünk. Ő elpusztította a sátán fegyverzetét. Legyőztük ezeket a sötét erőket, és szabaddá tettük a fiatalembert. Nem azért történt mindez, mert nekem valami nagy szellemi hatalmam volna, én is egy ugyanolyan gyermeke vagyok Istennek, mint bárki közületek. Ismerem azonban az Írásokat, ismerem a rendelkezésünkre álló hatalmat, tudom, hogy kicsoda Jézus, és ki vagyok én Őbenne.

Később levelet kaptam Dave-től, amelyben leírja, hogy evangelizációkat tart, Jézusról prédikál, és azt is megírta, hogy a szellemek soha többé nem zavarták attól a naptól kezdve.

A szellemi erők valóságosak, és nem szabad szórakozni velük, mert ez megnyithatja az ajtót előttük. Eljön az idő, amikor át akarják venni a hatalmat a te tested fölött is.

Jézus ezt mondta: *„Amikor a tisztátalan lélek kimegy az emberből, víz nélküli helyeken bolyong nyugalmat keresve, és amikor nem talál, akkor így szól: Visszatérek házamba, ahonnan kijöttem.*

Amikor odaér, kisöpörve és felékesítve találja.

Aztán elmegy, vesz maga mellé még másik hét, magánál is gonoszabb lelket, bemennek és ott laknak. Annak az embernek az utóbbi állapota pedig rosszabb lesz az elsőnél.”

Nagyon komoly figyelmeztetés ez azoknak, akiket megszabadultak a sátán hatalmától. Nem szabad vákuumot, légüres teret hagyni az ilyen ember lelkében, hanem helyettesíteni kell. Nemcsak kiűzni kell a sátánt, hanem az Isten Lelkét kell befogadni helyette. Ezért nagyon nagy kárt lehet okozni azzal, ha valaki csak egyszerűen démonokat űz ki az emberekből.

Sokszor kérik tőlem, hogy imádkozzak a démonok távozásáért, de mindig azt válaszolom, hogy a befogadásért fogok imádkozni - mégpedig Jézus Krisztus erejének beköltözéséért. Amikor ugyanis Ő beköltözik, akkor a sötétségnek úgymint el kell tűnnie, mert a világosság és a sötétség nem fér meg egymás mellett.

Veszélyes dolog csak a gyógyulásért imádkozni, mert magára a Gyógyítóra van szükség; nemcsak szabadulásra van szükség, hanem magára a Szabadítóra. A rossz erőket mindig jóval kell helyettesíteni, mert ellenkező esetben még rosszabbra fordulhat állapotod.

Amikor ezt mondta, a sokaságból egy asszony felemelte szavát, és így szólt hozzá: „Boldog az az anyaméh, amely téged hordozott, és boldogok azok az emlők, amelyek tápláltak!”

A Mária-imádás egyik első kísérlete ez. Mit mondott erre Jézus:

Erre ő így felelt: „De még boldogabbak azok, akik hallgatják az Isten beszédét, és megtartják.”

Amikor pedig egyre nagyobb sokaság gyülekezett hozzá, elkezdett beszélni: „Ez a nemzedék gonosz nemzedék: jelt követel, de nem adatik neki más jel, mint a Jónás próféta jele.

Mert amiképpen Jónás jellé vált a niniveiek számára, úgy lesz az Emberfia is jellé ennek a nemzedéknek.

Hogyan válhatott Jónás jellé a niniveiek számára? Úgy, hogy miután három napon keresztül a hal gyomrában volt, élve jött ki onnan. Ugyanígy Jézus is három nap és három éjszaka lesz a föld gyomrában, és így a Jónáséhoz hasonló jelet fog látni e nemzedék is, amikor Jézus feltámad.

Dél királynője feltámad az ítéletkor e nemzedék férfijaival, és elítéli őket, mert ő eljött a föld végső határáról, hogy meghallgassa Salamon bölcsességét; de íme, itt nagyobb van Salamonnál.

A ninivei férfiak feltámadnak az ítéletkor ezzel a nemzedékkel, és elítélik, mert ők megtértek Jónás prédikálására; de íme, itt nagyobb van Jónásnál.”

Ez a vers teljesen értelmetlenné teszi a reinkarnáció ill. lélekvándorlás gondolatát, mert azt mondja, hogy a niniveiek is együtt fognak feltámadni ezzel a nemzedékkel. Ha a reinkarnáció egy olyan folyamat lenne, amelyen keresztül az ember lépésenként elérhetné a tökéletességet, akkor az ítélet napján ők már nem lennének ninivei férfiak, hanem egy továbbfejlődött állapotban lennének. Az a tény, hogy ők maguk fognak feltámadni, teljesen kizárja a reinkarnációt.

A niniveiek is megtértek Jónás prédikációjára, pedig ő haragudott rájuk, sőt gyűlölte őket. Egyetlen monoton üzenetet mondott el, amelyben semmi remény, semmi kegyelem, semmi szeretet sem volt. *„Még negyven nap és elpusztuk Ninive“*, hangzott az üzenet és hatott – az emberek megtértek.

Itt jön Jézus, aki Isten szeretetét hozta el, Isten kegyelmét prédikálta, és Isten irgalmát adta át az embereknek - mégsem tértek meg. Az ítéletkor Jónás megtértjei jókora előnyt fognak élvezni ezzel a generációval szemben.

„Aki lámpást gyújt, nem teszi rejtett helyre, sem véka alá, hanem a lámpatartóra, hogy a belépők lássák a világosságot.

A test lámpása a szem. Ha a szemed tiszta, az egész tested világos, de ha gonosz, a tested is sötét.

Mit ültetünk az agyunkba a szemünkön keresztül? Ki mint vet, úgy arat. Ha a testnek vetsz, akkor gonoszságot aratsz. Ha a szemed egyedül Istenre tekint, akkor a testedben világosság van, de ha gonosz dolgokat nézel, akkor a tested is sötét lesz.

Vigyázz tehát, hogy a benned levő világosság sötétséggé ne legyen!

Ha tehát az egész tested világos, és nincsen benne egyetlen sötét rész sem, akkor olyan világos lesz az egész, mint amikor a lámpás megvilágít téged a fényével.”

Beszéd közben egy farizeus arra kérte őt, hogy ebédeljen nála. Jézus bement, és asztalhoz telepedett.

A farizeus pedig elcsodálkozott, amikor meglátta, hogy ebéd előtt nem mosdott meg.

Ez azt jelentette, hogy Jézus nem vetette magát alá a kézmosás szertartásának. Ez abból állt, hogy egy kancsóban vizet hoztak, te kinyújtottad a kezéd magad előtt, felfelé mutató függőleges helyzetben, és miután rátöltötték a vizet, akkor összedörzsölted az ujjaidat és a kezeidet, de nagyon kellett figyelned, hogy a víz nehogy a karodra folyjon, mert egyenesen le kellett

lecsepegnie. Ha a karodra folyt, akkor a karod is tisztátalanná vált, mert a kezeden levő piszkot lemosó víz a karodra került. Ezután a kezedet függőlegesen lefelé kellett tartani, és a víznek ismét le kellett csepegnie. Ezt a ceremóniát az evés közben gyakran megismételték, de Jézust nem izgatták ezek az értelmetlenségek. A farizeusok pedig elképedve ültek ott, mert nem tartotta be ezt a szertartásos kézmosást.

Az Úr azonban ezt mondta neki: „Ti farizeusok a pohár és a tál külsejét megtisztítjátok, de belülről telve vagytok rablásvágygal és gonosszággal.

Esztelenek! Aki megalkotta a külsőt, nem az alkotta-e meg a belsőt is?

Azt adjátok oda alamizsnául, ami belül van, és minden tiszta lesz nektek.”

Azt feltételezték, hogy ha alamizsnát adnak, akkor minden tiszta lesz.

„De jaj nektek, farizeusok, mert tizedet adtok a mentából, a kaporból és minden veteményből, de elhanyagoljátok az igazságos ítéletet és az Isten szeretetét, pedig ezeket kellene cselekedni, és amazokat sem elhanyagolni!

A törvény nem követelte, hogy a fűszerekből tizedet fizessenek, de a farizeusok ezt is megtették. Tudjátok, hogy milyen apró magokból állnak a fűszerek – hát képesek voltak egyenként kiszámolni, hogy 9 nekem, 1 Istennek, hogy pontosan egy tizedét adják oda. Nagyon alapos munkát végeztek ezekben a dolgokban, de a sokkal fontosabb dolgokat - az igazságosságot és szeretetet - nem gyakorolták. Jézus a tizeddel kapcsolatban azt mondta, hogy ezt meg kell tenni, de a fontos dolgokat sem szabad elhanyagolni.

Jaj nektek, farizeusok, mert szeretitek a főhelyet a zsinagógában, és a köszöntéseket a tereken! Jaj nektek, mert olyanok vagytok, mint a jeltelen sírok: az emberek mit sem sejtve járnak felettük!

Abban az időben a sírokat a földbe süllyesztették, és így ugyanazon a szinten voltak, mint a talaj. Fontos volt tehát bemészelní őket, hogy az emberek láthassák őket, és ne járjanak rajtuk. Ha véletlenül ráléptek egy sírhelyre, akkor tisztátalanná váltak, és 7 napig nem mehettek be a zsinagógába, mert ennyi ideig tartott a tisztulási időszak.

Jézus azt mondta a farizeusokra, hogy olyanok, mint a jeltelen sírok, és ezáltal úgy csapják be az embereket, hogy azok nem is tudnak róla. Manapság is sokan rossz befolyást gyakorolnak az emberekre, akik ezzel nincsenek is tisztában.

Ekkor megszólalt egy törvénytudó, és ezt mondta neki: „Mester, amikor ezt mondod, minket is megbántasz.”

Ezek az emberek nem ügyvédek voltak, hanem abban az időben ők voltak Mózes törvényeinek ismerői és magyarázói.

De ő így válaszolt: „Jaj nektek is, törvénytudók, mert megterhelitek az embereket elhordozhatatlan terhekkel, de magatok egyetlen ujjal sem érintitek azokat.

Mózes törvényeinek magyarázatait olvasva láthatjuk, hogy tényleg mekkora terhet raktak az emberekre. Például: „Semmilyen munkát ne végezz a szombat napon”. De mi számít munkának? ... Van műfogad? Annak a cipelése is munka volt, ezért szombaton ki kellett

venned. Üvegszemed volt? Ezt sem viselheted. Falábad volt? Szintén le kellett vened szombaton.

Aztán ott voltak az értelmetlen szabályok. Csak egy kilométert gyalogolhattál, de ha egy kötelet húztál a házad sarkától az utca végéig, akkor attól a ponttól még 1 kilométerre gyalogolhattál. Ha egy nappal azelőtt elvitted az ebédedet fél mérföldnyire a házadtól, akkor attól a ponttól még egy kilométert mehettél. A tenyeredben semmit sem vihettél, de a hónod alatt vagy a kézfejedben már igen. Nem köthetted meg egy kötelet, de az asszonyok megköthették a kötényüket. Ha vizet akartál meríteni a kútból, akkor nem köthetted a vödörhöz kötelet, de az asszonyok hozzáköthették a kötényüket a vödörhöz, és így felhúzhatták a vizet.

Amikor Isten azt mondta, hogy szombaton ne munkálkodj, akkor nem voltak ilyen esztelenségek a fejében. De adjatok a törvénytudók kezébe egy egyszerű irományt és úgy fogják bonyolítani, hogy a végén ők maguk sem fogják érteni azt.

„El akarom adni neked a tollamat és egy dollárt kérek érte.“ Egyszerű tranzakció, de mondd ezt el egy ügyvédnek, és kérd meg, hogy írjon egy adásvételi szerződést róla - rögtön megtudod, hogy hogyan lehet egy tollból bonyolult ügyet csinálni.

Jézus úgy folytatta:

Jaj nektek, mert síremlékeket építetek a prófétáknak, pedig atyáitok ölték meg őket. Tehát egyetértetek atyáitok tetteivel, és helyeslitek azokat, hiszen azok megölték őket, ti pedig síremlékeiket építitek.

Ezért mondta az Isten bölcsessége is: Küldök hozzájuk prófétákat és apostolokat, és közülük némelyeket megölnék és üldöznek, hogy számot adjon ez a nemzedék minden próféta vééréért, amelyet kiontottak a világ kezdete óta, Ábel véretil Zakariás véreig, aki az áldozati oltár és a templom között pusztult el. Bizony, mondom néktek, számot kell adnia ennek a nemzedéknek.

Miért? Mert hamarosan meg fogják ölni azt, Akit a próféták ígértek.

Jaj nektek, törvénytudók, mert magatokhoz vettétek az ismeret kulcsát: ti nem mentek be, és azokat is megakadályoztátok, akik be akarnak menni.”

Nagyon időszerű ez a mai teológusok esetében, akik megkérdőjelezzik Isten Igéjét, és magukhoz vették az ismeret kulcsát. Azt állítják, hogy egyedül ők értik igazán az Szentírást, és csak ők tudják, hogy annak mely részei Istentől ihletettek, és melyek nem. Nem fognak bejutni Isten országába! A baj csak az, hogy azokat is megakadályozzák ebben, akik viszont be szeretnének lépni oda.

Sok olyan gyülekezet létezik, amely aktívan ellenál az evangelizációs törekvéseknek. Ők sem jutnak be, de azokat is megakadályozzák, akik egyébként be szeretnének jutni Isten országába.

Amikor kiment onnan, az írástudók és a farizeusok hevesen támadni és mindenféléről faggatni kezdték őt, és csak azt lesték, hogy beszédében valamin rajtakaphassák.